

POSTANOWIENIE

7 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 7 lutego 2024 r. w Warszawie
zażalenia D.P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z 11 lipca 2023 r., XXVII WSC 49/23,

w sprawie ze skargi D.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 stycznia 2021 r.,

sygn. akt XXVII Ca 746/20 oraz wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego

Warszawy w Warszawie z 28 listopada 2019 r., sygn. akt I C 1851/19

wydanego w sprawie z powództwa D.P.

przeciwko P. spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego do
orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.**

(K.L.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 lipca 2023 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c., odrzucił skargę D.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 stycznia 2021 r. oraz wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie z 28 listopada 2019 r., wobec nieuzupełnienia w wyznaczonym terminie wszystkich braków formalnych, do których skarżący został wezwany, tj. niewskazania adresu zamieszkania skarżącego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 424⁶ § 3 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że skarga winna podlegać odrzuceniu z uwagi na niewskazanie przez skarżącego jego adresu zamieszkania w sytuacji, gdy adres ten znajdował się w treści pełnomocnictwa procesowego, stanowiącego załącznik do skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 2 w związku z art. 126 § 2 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać między innymi oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron albo, w przypadku gdy strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - adres do doręczeń wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej a także oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy przedstawicieli ustawowych i pełnomocników stron (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 lutego 2015 r., IV CZ 98/14, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 30 października 2008 r., IV CZ 85/08, niepubl.).

Uzupełnienia braków formalnych pism i środków odwoławczych, jak również nadzwyczajnych środków zaskarżenia dokonuje się co do zasady w odrębnym piśmie procesowym. W zależności od rodzaju braku formalnego jego uzupełnienie może nastąpić poprzez złożenie pisma, w którym podane zostaną np. brakujące dane dotyczące stron, jak również złożenie pisma odpowiadającego treścią pierwotnie wniesionemu pismu/środkowi zaskarżenia uzupełnionego jednak o brakujące dane. Ze względu na niepodpisanie pierwotnie wniesionej w sprawie

skargi pełnomocnik złożył kolejny jej egzemplarz z podpisem, uzupełniony dodatkowo o dane PESEL skarżącego. Niewątpliwie nie uzupełnił treści skargi o dane zamieszkania skarżącego. Zważywszy jednak, że uzupełnienie tego braku mogło nastąpić również poprzez złożenie przez pełnomocnika odrębnego pisma, w którym wskazałby ten adres uznać należy, że tożsamy skutek wywołuje załączenie przez pełnomocnika do skargi i każdego jej odpisu - pełnomocnictwa, w którym adres ten został wskazany.

W tych okolicznościach zasadną była ocena, że braki skargi, do których wezwany został pełnomocnik skarżącego zostały uzupełnione. Za oddaleniem zażalenia nie mógł przemawiać stwierdzony przez Sąd Najwyższy brak konstrukcyjny wniesionej skargi a spowodowany niewskazaniem przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Pomimo dokonanej ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.) zmiany art. 424⁶ § 3 k.p.c., z art. 424⁸ § 1 k.p.c. wynika, że to Sąd Najwyższy uprawniony jest do odrzucenia skargi niespełniającej wymogów z art. 424⁵ § 1 k.p.c., a *contrario* czynności tych nie może podejmować sąd, do którego wpłynęło pismo (zob. T. Zembruski [w:] A. Arkuszewska, A. Banaszewska, M. Białecki, Ł. Błaszczak, J. Bodio, M. Borek, A. Budniak-Rogała, M. Cichorska, S. Cieślak, J. Derlatka, M. Dziurda, R. Flejszar, K. Gajda-Roszczyńska, W. Głodowski, J. Gudowski, S. Hajnrych, J. Jagieła, A. Jarocho, A. Klich, M. Kostwiński, A. Kościółek, R. Kulski, A. Machnikowska, M. Malczyk, O. Marcewicz, J. May, M. Michalska-Marciniak, J. Mucha, M. Muliński, A. Olaś, M. Orecki, H. Pietrkowski, M. Romańska, M. Skibińska, S. Sołtysik, J. Stasiak, J. Studzińska, A. Torbus, B. Wołodkiewicz, K. Ziemianin, T. Zembruski, *Kodeks postępowania cywilnego. Koszty sądowe w sprawach cywilnych. Dochodzenie roszczeń w postępowaniu grupowym. Przepisy przejściowe. Komentarz do zmian. Tom I i II*, Warszawa 2020, art. 424⁸, Nb 14-16).

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

(K.L.)

[a]